

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1108/2023
05.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужилца АА, ББ, ВВ и ГГ, свих из ..., чији је пуномоћник Владимир Милановић, адвокат из ..., против тужене Опште болнице Ваљево из Ваљева, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2479/22 од 14.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 05.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2479/22 од 14.12.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2479/22 од 14.12.2022.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 261/21 од 17.03.2022. године, одбијен је тужбени захтев тужилца да им тужена на име топлог obroка и регреса – разлике укупне зараде за период од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године, исплати и то: тужилци АА износ главнице од 201.109,70 динара са законском затезном каматом почев од 15.12.2021. године до исплате, као и износ од 40.193,99 динара на име обрачунате затезне камате до 14.12.2021. године, тужилци ББ износ главнице од 106.505,87 динара са законском затезном каматом почев од 15.12.2021. године до исплате, као и износ од 13.387,41 динар на име обрачунате затезне камате до 14.12.2021. године, тужилци ВВ износ главнице од 190.068,95 динара са законском затезном каматом почев од 15.12.2021. године до исплате, као и износ од 37.159,22 динара на име обрачунате затезне камате до 14.12.2021. године и тужилци ГГ износ главнице од 179.729,20 динара са законском затезном каматом почев од 15.12.2021. године до исплате, као и износ од 36.548,21 динар на име обрачунате затезне камате до 14.12.2021. године. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2479/22 од 14.12.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужилца и првостепена пресуда потврђена. Одбијен је као неоснован захтев тужилца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилце су благовремено изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права, погрешно

и непотпуно утврђеног чињеничног стања и битне повреде одредаба парничног поступка, са предлогом да Врховни касациони суд о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени предвиђени услови за одлучивање о изјављеној ревизији тужиља као посебној, пошто се о спорном праву Врховни касациони суд изјаснио доношењем закључка на седници Грађанског одељења одржаној дана 05.07.2022. године. По овом закључку, запослени којима се плате исплаћују у висини вредности минималне зараде у јавним службама, као корисницима буџетских средстава, остварују право на накнаду трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора по основу рада, применом коефицијената за обрачун и исплату плата у којем је садржан додатак на име тих накнада и саставни је део коефицијената за сваког запосленог.

Из наведеног разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП и установио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради исплате тужиље су поднеле дана 29.04.2021. године, а вредност предмета спора по члану 28. ЗПП је 201.109,70 динара за тужиљу АА, 106.505,87 динара за тужиљу ББ, 190.068,95 динара за тужиљу ВВ и 179.729,20 динара за тужиљу ГГ, које вредности су испод напред наведеног законом прописаног ревизијског цензуса.

Из наведеног разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**